

ved, hvad det er muligt for dem at producere i dette Aar, og det maa staa alle klart, at de Forudsætninger, hvormed vi gik til Forhandlingerne om Kornloven, nemlig at det skulde være muligt i indeværende Aar at producere 1 Million Slagterisvin mod almindeligvis 2—2½ Million, langtfra holder Stik. Der foreligger ganske vist ingen Tælling af Svinebesætningerne, men det er sikkert klart for os alle, at vi maa langt længere ned end til en Million Slagterisvin.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om Svinene ønsker jeg at rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Vi ved jo alle, at Rygte er meget sejlivede, og der er et Rygte, som i de sidste to Maaneder er gaaet Landet over, og som siger, at Hjemmeslagting vil blive forbudt. Jeg har ganske vist set, at for en Tid siden fremkom Ernæringsraadets Formand med en Udtalelse om, at der ikke var Tale om, at et saadant Forbud vilde fremkomme. Men til Trods for, at Rygtet Gang paa Gang er blevet dementeret, dukker det atter op, og i de sidste Dage holder det sig haardnakket Landet over, og der foretages et sandt Blodbad paa de uskyldige Svin. Naar vi Rigsdagsmænd bliver spurgt om dette Forhold, siger vi almindeligvis, at det er i højeste Grad inkonsekvent, hvis Ernæringsraadet giver Folk det nødvendige Korn til Opfødning af Julegrisen og der saa fra Statens Side skrider ind med Forbud mod Hjemmeslagting. Jeg tror, at det i høj Grad vilde virke beroligende, om der herfra fremkom en Udtalelse fra Indenrigsministeren om dette Forhold, og jeg vil anmode Ministeren om at fremkomme med en saadan Udtalelse.

Det er givet, at det er nødvendigt for Landmændene stærkt at indskrænke Svineproduktionen. Alle Kræfter maa sættes ind paa at opretholde vor Mælkeproduktion. Men ogsaa her møder vi store Vanskeligheder, idet vi ikke har den sædvanlige Import af Foderstoffer. Det har været saa heldigt, at man i Efteraaret har kunnet holde Kreaturerne længe ude, før man indbandt dem, og siden har det været muligt at opretholde Mælkeproduktionen for en stor Del ved at opfodre Roebelade. Men det er nu ved at høre op, og vi mangler vort sædvanlige Fodermiddel, Oliekagerne. Paa mange Møder Landet over har man drøftet en Oliekagerationering. Der har været ført Diskussioner om Berettigelsen eller Ikke-Berettigelsen af de forskellige Indkøb, der er sket i indeværende Aar.

Der er meget delte Meninger om, hvorvidt det efter Cirkulæret af 1. Februar har været berettiget at indkøbe disse Foderkager for mere end 14 Dage. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa Spørgsmaalet om Berettigelsen heraf, men vi ved, at der paa Købmandslagre ligger 32,000 Tons Foderkager, og vi har set for en Tid siden, at der fra det staaende Landbrugsudvalg er fremkommet en Henstilling om en Rationering af disse Kager. Jeg tror, det vilde være i høj Grad ønskeligt for vor Mælkeproduktion, om denne Rationering kunde ske saa hurtigt som muligt. Vi har mange Efterkølvære, der giver ret god Mælk; men hvis det ikke er muligt at faa nogenlunde Foder til dem, vil Mælkeproduktionen i den kommende Tid gaa betydeligt ned. Alle Landmænd ved, at naar Køerne først er gaaet betydeligt ned i Mælkeydelse, er det meget vanskeligt at faa den op igen. Det er fra anden Side blevet sagt, at det vilde være farligt at uddele Foderkagerne paa dette Tidspunkt. Jeg tror dog ikke, der er den mindste Fare derved, idet Landmændene er klare over, hvad der kan ydes dem, og de vil forstaa at fordele det paa den bedst mulige Maade. Jeg ønsker derfor meget, at Indenrigsministeren vilde fremkomme med en Udtalelse om, hvorvidt vi kan vente i den nærmeste Tid at faa en Rationering af Foderkagerne.

Det glæder mig at se de indgaaende Forarbejder, der er gaaet forud for Lovforslagets Fremsættelse, og hvori har deltaget saavel Repræsentanter for Ernæringsraadet, Landbrugsraadet og den overordentlige Kommission som Repræsentanter for Slagterier, Mejerier o. s. v. Det glæder mig ogsaa, at der, trods Uoverensstemmelse paa forskellige Punkter, har været Enighed om Hovedpunktet, og at det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) trods sin Kritik af Lovforslaget dog i Hovedpunktet kunde slutte sig til det. For at Mælkeproduktionen skal kunne opretholdes i nogenlunde Udstrækning, er det nødvendigt, at der sikres Producenterne en rimelig Pris. Der er her foreslaaet 2 Kr. 30 Øre. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at der kan diskuteres om, hvad der kan være den virkelige Produktionspris, men jeg tror dog, at det store Flertal af Landmændene finder, at 2 Kr. 30 Øre er en rimelig Pris, og at de vil bidrage deres til saa vidt muligt at opretholde Mælkeproduktionen. Det er givet, at Staten vil faa en Udgift af noget over 30 Mill. Kr. Det ærede Medlem ud-